

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/14/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812208675
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3812208675.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi S. Z., nar. X.X.XXXX, bytom U. republika, E., R. oslobodění XXXX/XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 13.433,48 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 13.433,48 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.5.2008, ktorá predstavovala nesplatenú časť poskytnutého úveru v sume 8.268,39 eur, zmluvný úrok v sume 3.996,89 eur, úrok z omeškania v sume 1.044,23 eur a poplatky v sume 123,97 eur. Súčasne voči nemu uplatnil z nesplateného úveru ako príslušenstvo úrok z omeškania. V priebehu konania vzal podaný návrh čiastočne späť o zaplatenie sumy 796,45 eur s príslušenstvom. Trval na zaplatení 36 neuhradených a nepremičaných splátok ku dňu podania návrhu na začatie konania v sume 6.231,96 eur počnúc splátkou splatnou dňa 19.5.2009 a končiac splátkou splatnou dňa 19.4.2012 a nezaplatených 37 splátok splatných odo dňa podania návrhu na začatie konania do konečnej splatnosti úveru v sume 6.405,07 eur počnúc splátkou splatnou dňa 19.5.2012 a končiac splátkou splatnou dňa 19.5.2015. Celkom sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 12.637,03 eur s príslušenstvom.

O návrhu navrhovateľa bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 10C/14/2013-137 zo dňa 16.1.2014, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 7.327,01 eur s príslušenstvom. V prevyšujúcej časti návrh ako nedôvodný zamietol. Konanie v časti o zaplatenie sumy 796,45 eur s príslušenstvom zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p.. Účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. trovy konania nepriznal.

Proti 1. a 4. výroku rozsudku podal v zákonnej lehote vedľajší účastník odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením č.k. 17Co/671/2014-183 zo dňa 24.6.2015 rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania zrušil a mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia konštatoval, že pri právnom posúdení premičania podľa § 101 a § 110 ods. 3 OZ, je skutková otázka splatnosti uplatneného dlhu významná. Vedľajším účastníkom

tvrdená splatnosť dňa 14.5.2009 spadá do obdobia viac ako tri roky pred podaním návrhu dňa 16.5.2012. K preukázaniu splatnosti uplatneného dlhu navrhol vedľajší účastník pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania okrem iných aj dôkaz dopytom na VÚB, a.s. (podanie zo 14.1.2014 na čl. 93). Tento dôkaz je spôsobilý zistiť skutočný stav veci ohľadne zosplatnenia dlhu, keďže dopyt smeruje priamo k pôvodnému veriteľovi, ktorý mal vyhlásiť splatnosť tak, ako je uvedené v prílohe zmluvy o postúpení pohľadávky. Pri tejto možnosti ďalšieho rozhodujúceho dôkazu, ktorý bol dokonca navrhnutý, nebol správny postup okresného súdu, keď prijal skutkové zistenie ohľadom splatnosti dlhu iba na základe vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Miera ich významu k zisťovanej skutočnosti je totiž natoľko podobná, že bez využitia možnosti tretieho rozhodujúceho dôkazu neobstojí argumentácia okresného súdu, na základe ktorej sa priklonil k jednému z nich. Prvostupňovému súdu uložil povinnosť doplniť dokazovanie o navrhovaný dopyt na pôvodného veriteľa ohľadom splatnosti dlhu.

Účastníci a vedľajší účastník sa na pojednávanie napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania neustanovili a z dôležitého dôvodu ho odročit' nežiadali. Súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vo veci konal a rozhodol v ich neprítomnosti, s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Po oboznámení sa so zmluvou o úvere zo dňa 19.5.2008, so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, so zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2011, s Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok z čl. 14 spisu, s oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24.4.2012, s predžalobnou výzvou zo dňa 24.4.2012, s vyjadrením vedľajšieho účastníka vo veci zo dňa 18.7.2013, so špecifikáciou žalovanej pohľadávky a príslušenstva navrhovateľom zo dňa 4.9.2013, s výpisom z úverového účtu odporcu z čl. 64 spisu, s čiastočným späťvzatím návrhu zo dňa 11.10.2013, s vyjadrením vedľajšieho účastníka vo veci zo dňa 14.1.2014, s rozsudkami všeobecných súdov SR a s rozhodnutím ÚS SR, s oznámením navrhovateľa zo dňa 24.9.2015, so správou VÚB, a.s. zo dňa 1.10.2015, s vyjadrením navrhovateľa vo veci zo dňa 22.10.2015, s vyjadrením odporcu vo veci zo dňa 25.11.2015, s rozhodnutím Krajského súdu Bratislava č.k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.5.2015, s vyjadrením navrhovateľa vo veci zo dňa 7.12.2015, s výzvou VÚB, a.s. zo dňa 1.12.2008, s ostatnými listinnými dôkazmi v spise založenými, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 19.5.2008 VÚB, a.s. so sídlom v Bratislave a odporca uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi v sume 254.000,- Sk, v prepočte na eurá v sume 8.431,26 eur. Odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky splácať v mesačných splátkach po 5.215,14 Sk, t.j. 173,11 eur od 19.6.2008 po dobu 84 mesiacov. Posledná úverová splátka bola splatná dňa 19.5.2015. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 17,21%. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 14,90%. V úverovej zmluve nebola dojednaná priemerná RPMN. Na splatenie úveru odporca poukázal 3 splátky po 173,11 eur v dňoch 19.6.2008, 19.7.2008 a 19.8.2008.

Dňa 8.12.2011 VÚB, a.s. a navrhovateľ uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok. Dňa 24.4.2012 navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 24.4.2012 a odporcu vyzval k zaplateniu žalovanej sumy do 15 dní doručenia oznámenia. Na výzvu odporca žiadnym spôsobom nereagoval. V Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok z čl. 14 spisu bolo konštatované, že banka dňa 14.5.2009 vyhlásila splatnosť pohľadávky. Listinnými dôkazmi však táto skutočnosť preukázaná nebola. Nebolo preukázané, či a s akým obsahom bolo vyhlásenie splatnosti pohľadávky doručované odporcovi. Mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil až navrhovateľ oznámením zo dňa 24.4.2012, ktoré bolo odporcovi doručované. Z oznámenia mimoriadnej splatnosti úveru vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky navrhovateľovi dlžná úverová istina predstavovala sumu 8.268,39 eur, zmluvný úrok predstavoval sumu 3.996,89 eur, úrok z omeškania predstavoval sumu 1.044,23 eur a bankové poplatky sumu 123,97 eur. Za účelom zistenia, či právny predchodca navrhovateľa vyhlásil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého odporcovi, súd vykonal dotaz na VÚB, a.s., ktorá e-mailovou správou zo dňa 2.10.2015 (čl. 193 spisu) oznámila, že k zosplatneniu úveru nedošlo, preto samotným dokumentom o vyhlásení predčasnej splatnosti nedisponovali. Rovnako aj navrhovateľ dňa 1.10.2015 a 8.1.2016 potvrdil, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pôvodným veriteľom nedošlo (čl. 192 a čl. 238a/ spisu).

Navrhovateľ zmluvný vzťah založený medzi právny predchodcom navrhovateľa a odporcom považoval za obchodnoprávny vzťah a bol toho názoru, že navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na začatie konania, pretože postúpenie pohľadávky považoval za platný právny úkon, nakoľko

aktívnu legitímáciu v konaní preukázal oznámením postupcu a postúpení pohľadávky. Zastával názor, že ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v platnom znení, nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia podľa jeho názoru bolo upraviť výnimky z bankového tajomstva a netýkalo sa podmienok platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba podmienok, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Súčasne poukázal na právny názor JUDr. Kristiána Csacha, PhD., podľa ktorého porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia ust. §92 ods. 8 Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákonom o bankách. Navrhovateľ dospel k názoru, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky a pokiaľ banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením tejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách. Zároveň tvrdil, že z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná a za správny považoval názor, že banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku. Do spisu založil listinu označenú ako "Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 1.12.2008, ktorou právny predchodca navrhovateľa vyzval odporcu k zaplateniu dlžnej sumy 16.698,46 eur s upozornením, že ak dlžnú sumu okamžite po obdržaní tejto výzvy nazaplatí, banka vyhlási predčasnú splatnosť celého úveru.

Právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka považoval návrh navrhovateľa za nedôvodný s poukazom na to, že jeho právny predchodca zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil pohľadávku, ktorá nebola zosplatnená, pretože predčasnú splatnosť vyhlasoval až navrhovateľ. Poukázal na to, že z výzvy právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 1.12.2008 adresovanej odporcovi nevyplýval počet dní omeškania odporcu so splácaním úveru a navrhovateľ nepreukázal, že výzva bola odporcovi doručená, resp. že sa právny predchodca navrhovateľa o jej doručenie pokúsil. Zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú medzi VÚB, a.s. a navrhovateľom považoval za neplatný právny úkon, pretože nebol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Navrhovateľ potom nemôže byť aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu o zaplatenie žalovanej sumy voči odporcovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.5.2008 bola medzi VÚB, a.s. a odporcom uzavretá podľa príslušných ustanovení Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov. Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§ 1 ods. 1 cit. zákona).

Na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2, písm. a/, b/ citovaného zákona). Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru (§ 2, písm. c/ citovaného zákona).

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávkou.

Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť

písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi bolo nesporné, že dňa 19.5.2008 VÚB, a.s. so sídlom v Bratislave a odporca uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi v sume 254.000,- Sk, v prepočte na eurá v sume 8.431,26 eur. Odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky splácať v mesačných splátkach po 5.215,14 Sk, t.j. 173,11 eur od 19.6.2008 po dobu 84 mesiacov. Posledná úverová splátka bola splatná dňa 19.5.2015. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 17,21%. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 14,90%. V úverovej zmluve nebola dojednaná priemerná RPMN. Celkom sa odporca zaviazal zaplatiť sumu 420.219,19 Sk, t.j. 13.948,72 eur. Na splatenie úveru odporca poukázal 3 splátky po 173,11 eur v dňoch 19.6.2008, 19.7.2008 a 19.8.2008.

Dňa 8.12.2011 VÚB, a.s. a navrhovateľ uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok. Dňa 24.4.2012 navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 24.4.2012 a odporcu vyzval k zaplateniu žalovanej sumy do 15 dní doručenia oznámenia. Na výzvu odporca žiadnym spôsobom nereagoval. V Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok z čl. 14 spisu bolo konštatované, že banka dňa 14.5.2009 vyhlásila splatnosť pohľadávky. Listinnými dôkazmi však táto skutočnosť preukázaná nebola. Nebolo preukázané, či a s akým obsahom bolo vyhlásenie splatnosti pohľadávky doručované odporcovi. Mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil až navrhovateľ oznámením zo dňa 24.4.2012, ktoré bolo odporcovi doručované. Z oznámenia mimoriadnej splatnosti úveru vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky navrhovateľovi dlžná úverová istina predstavovala sumu 8.268,39 eur, zmluvný úrok predstavoval sumu 3.996,89 eur, úrok z omeškania predstavoval sumu 1.044,23 eur a bankové poplatky sumu 123,97 eur. Za účelom zistenia, či právny predchodca navrhovateľa vyhlásil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého odporcovi, súd vykonal dotaz na VÚB, a.s., ktorá e-mailovou správou zo dňa 2.10.2015 (čl. 193 spisu) oznámila, že k zosplateniu úveru nedošlo, preto samotným dokumentom o vyhlásení predčasnej splatnosti nedisponovala. Rovnako aj navrhovateľ dňa 1.10.2015 a 8.1.2016 potvrdil, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pôvodným veriteľom nedošlo (čl. 192 a čl. 238a/ spisu).

Hoci navrhovateľ osvedčil, že jeho právny predchodca, VÚB, a.s. pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok s navrhovateľom zo dňa 8.12.2011 výzvou zo dňa 1.12.2008 adresovanou odporcovi ho vyzvala k zaplateniu dlžného úveru v sume 16.698,46 eur, súd uvedenú výzvu nepovažoval za výzvu v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v platnom znení, pretože z jej obsahu nebolo zrejmé, akú dlhú dobu bol odporca v omeškaní so splácaním úveru. Súčasne navrhovateľ nepreukázal doručenie výzvy odporcovi, resp., že sa o jej doručenie aspoň pokúsil.

V prejednávanej veci navrhovateľ odvodil svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 19.5.2008, ktorú odporca uzatvoril s VÚB, a.s., ktorá je bankou podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Pohľadávku voči odporcovi navrhovateľ nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2011. Postúpenie pohľadávky je upravené v cit. ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka V danom prípade VÚB, a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky na inú osobu sa musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z.. Pokiaľ nie je dodržaný postup uvedený v tomto ustanovení zákona, nie sú splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky banky nebankovému subjektu. Ak tak banka napriek tomu urobí, takéto postúpenie je svojím obsahom a účelom v rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Aktívnou legitímáciou v súdnom konaní sa rozumie také hmotnoprávne postavenie navrhovateľa, z ktorého mu vyplýva procesné právo hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd je povinný v každom súdnom konaní preskúmať vecnú

legitimáciu účastníka konania, či už aktívnu alebo pasívnu. V danej veci navrhovateľ pohľadávku nadobudol postúpením od banky. Bolo jeho povinnosťou preukázať splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, čo je predpokladom preukázania aktívnej vecnej legitimácie. Navrhovateľ síce predložil výzvu zo dňa 1.12.2008 adresovanú odporcovi, ktorá však odporcu neupozorňuje na dĺžku jeho omeškania a nepreukázal, že mu výzvu aj skutočne zaslal. Zákon č. 483/2001 Z.z. predpokladá, aby výzva adresovaná dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách bola písomná a veriteľ sa musí aspoň pokúsiť o jej zaslanie dlžníkovi na jeho poslednú známu adresu, a to napr. poštovým podacím lístkom alebo doručenkou. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal existenciu výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a jej doručenie odporcovi, súd bol toho názoru, že právny predchodca navrhovateľa nedodrжал postup vyplývajúci mu z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky navrhovateľovi.

Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľom zo dňa 24.4.2012 ku dňu 24.4.2012 (čl. 15 spisu), v ktorom odporcu vyzval k zaplateniu celého zostatku úveru v sume 13.433,48 eur v lehote 15 od doručenia oznámenia, súd poukazuje na to, že podľa cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými. Aj z dôvodovej správy k Zákona o bankách (§ 92 ods. 7) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškani. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškani postúpiť. Pod formuláciou "pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku" treba rozumieť nesplácaný ročný dlh. Pristúpením k argumentácii, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať ročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá podľa Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Navrhovateľ v konaní predložil dôkaz o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.4.2012, ktorý bol adresovaný odporcovi. Súd toto oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nepovažoval za právne významné z dôvodu, že navrhovateľ k takémuto oprávneniu nebol oprávnený. Súd zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2011 považoval za neplatnú, nakoľko predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na tretiu osobu môže byť len pohľadávka alebo jej časť, ktorá sa stala splatnou. Vzhľadom k tomu, že pri postúpení pohľadávok na základe zmluvy zo dňa 8.12.2011 nebol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2011 podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom. Keďže v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľ nadobudol platne pohľadávku VÚB, a.s. voči odporcovi zo zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 19.5.2008, súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie.

Vyslovený právny názor súdu je v súlade s ustálenou súdnou praxou a rozhodnutiami odvolacích súdov v obdobných veciach, napr. rozsudok Krajského súdu Trenčín č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, rozsudky Krajského súdu Prešov č.k. 4Co/145/2014 zo dňa 11.3.2015, č.k. 19Co/177/2014 zo dňa 24.2.2015, č.k. 6Co/119/2013 zo dňa 29.5.2014.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.